

Egy év mérlege a szegedi tévében

„Dokumentumfilm-hívó vagyok”

— Az alapításkor elhatároztam: regionális kultúra-közvetítő, értékátadó szerepét mennyiben örítze meg az ön munkálkodása alatt a stúdió?

— Amikor átvettem a vezetői posztot, igencsak az élet sűrűjében találtam magam. S bár Csongrád megye időnként reflektorfénybe került, alapjában az országos változások eredményezték különös helyzetet. Ez volt az ok, amiért úgy gondoltam, szakítani kell a hagyományokkal és közéleti műsort kell csinálni. Olyat, ami a helyi lakosság gondjaival foglalkozik. Tehát erről a régióról, ennek a régióknak — ez volt a mottóunk.

— Ezt az elvet korábban is magáénak vallotta a stúdió. Miben próbált ön többet adni a nézőnek?

— A közéletiségben és a politizáló televízióban. Kifutó műsorok születtek korábban, a kulturális anyagok nagyon értékesek voltak. Hiányoltam azonban a fórum típusú adásokat, amelyeknek ilyen sorsfordító időszakban nagy a jelentőségük.

— A fórum jellegű műsorok viszont a kulturálit kiszorították az adásokból.

— Azt nem mondanám, hogy kimaradt, bár tény, hogy a társadalom- és gazdaságpolitika jobban eluralt a képernyőt.

— Kérdés, hogy ez mennyire érdeklő a nézőt?

— Ha kimegy valaki az utcára 25-e után, s megkérdi az emberektől: mondják, hogy bírják ki a fizetésig, vagy beemegy egy üzembe, s annyit mond: munkanélkülség, ha fölveti a problémát: adóssághállomány — nem hiszem, hogy az embereket ez nem érdekli.

— Csakhogy a gazdaságpolitikánál: ez csupán egy felszínes megközelítési módja. Vajon a mélyebb összefüggések is széles körű érdeklődésre tartanak számot?

— En az tartom inkább hibának, hogy még a felszínig sem jutunk el.

— Van-e egyáltalán visszajelzés a stúdió adásai nézettségéről, s hogy mekkora érdeklődés: váltanak ki a műsoraik?

— Egyfajta mérce az, hogy hányan hívnak bennünket adás közben, bár ilyen telefonhálózattal rendelkező országban ez nem ad reális képet. A levelek valamivel többet érnek, de igazából nincs visszajelzésünk. Most hirdettük meg, hogy jelentkezzenek vállalkozók, akik folyamatosan nézik a műsorunkat, vagy ha nem is nézik, de bizonyos kérdéseinkre válaszolnak. Mindenestre szeretném valamelyest fölmérni a nézettséget, az érdeklődést.

— Előadásában azt mondta: megnövekedett a stúdió szabadsága. Mire használják ezt a nagyobb szabadságot?

— A műsorkészítés tartalmában mindig is teljes szabadságunk volt, hisz többek közt ez volt az egyik feltételünk, amikor ezt az állást elvállaltam. Függeszték az elvégzését az adminisztratív értelemben van — ezt a köldökszinort is szeretnénk január elsejétől elvágni — ahol ésszerű, hogy önállóbbak legyenek.

— Ez az önállóság segítene abban, hogy több olyan kulturális műsor készüljön, ami a stúdió korábbi időszakában értéktelen volt?

— Tévedés ne essék, most is készítenek kulturális műsorokat. Most például a szabadterei színpadról egyórás adásunk lesz a tv Premier című műsorában.

Tévével a régióban cím-mel tartott előadást tegnap a művelődéstudományi nyári egyetemen Bán János, a tv szegedi stúdiójának vezetője. Eppen egy éve áll a stúdió élén a főként a Hátvanhat című műsorból ismert televíziós személyiség.

— Ez azonban csak egy tv-s szolgáltatás, nem a stúdió önálló értéktérítése.

— Dehogynem. A mi rendezők, a mi operatőrünk, a mi riportereink dolgozik a produkcióban.

— Nem teljesen értjük egymást. Ön önálló értéktérítésnek a korábban készült kisfilmeket, kisoperákat tartom.

— Most is készítettünk dokumentumfilmet a környezetvédelemről, az 56-os mosonmagyaróvári lövöldözést vezénylő kiskunhalasi Dudáról, és sorolhatnám. En dokumentumfilm-hívó vagyok, mert ez hiányzik az egész magyar televízióból.

— Korábban jellemző volt a szakma kiválóságainak, de legalábbis értékes embereinek elvándorlása a stúdióból. Úgy néz ki, ez a folytatás az ön idejében sem állt le. Nincs ez összefüggésben a kultúra kiszorulásával?

— Ellenkezőleg: nem elvándorlást látok, hanem azt, hogy megszűnnek bennünket a fiatalok. Nagyobb pénzért, mint ami nálunk kapott, elvittek pár embert, ami komoly veresztesség. Sajnos, ez a tévés fizetési állapotokat is mutatja.

— Mondhatja, hogy a fizetés belüli, amiről nem óhajtat beszélni. De ha már itt tartunk, megemlítem: azt hallottam, jóval többet is fizethetné az embereinek, de nem akarja őket, úgy-

mond megrészgíteni a pénzzel.

— Ez ostobaság. A dolgozók átlagjövedelme jobban nőtt, mint az infláció, s ez az ideen is így lesz. Hangsúlyozom, hogy átlagról beszélünk.

— Azt is mondják munkatársai: a jövedelmek alacsonyok, az első öt ember fizetése nő kiugróan, s az átlag csak így emelkedik.

— Ha az az öt ember hátrózza meg a stúdió tevékenységét, akkor azt az öt embert kell kiugróan megfizetni. Nagy baj lenne, ha nemcsak egy előadót, vagy riportert, de például a vezető szerkesztőt is jobban meg tudják fizetni máshol. Most amúgy is azt tervezem: én csak a kiosztható összeget határozom meg, osszák el a munkatársaim egymás között.

— Erről jut eszembe: demokratikus felfogású vezetőnek tartja magát?

— Egyáltalán nem. Amíg szerintem kell, mindent megvitatom, aztán nincs demokrácia. Az például nem vitatéma szerintem, hogy egy elfogadott és megvitatott szervezeti átalakítás tetszik-e az érintetteknek.

— Hogyan vonná meg a Szegeden töltött egy évének mérlegét?

— Nem volt több sikerélményem, mint kudarcot, bár igazából ennyire sem számítottam. A műsoraik minőségi színvonalra, ha javult is, nem annyit, mint szerettem volna. Egy éve azt mondtam: szeretném, ha nemcsak én, hanem munkatársaim is jól éreznék magukat. Most ezt úgy fogalmazom: remélem, hogy a minőségi követelményeket figyelembe véve, jól dolgozó munkatársaim jól érzik magukat — mert velük én is.

Balogh Tamás

Biztatóak a kulturális kapcsolatok

A magyar—argentín kapcsolatok jók. A két ország viszonyát nem befolyásolják azok a hírek, miszerint Románia Argentínától szeretne beszerezni közepes hatótávolságú rakétákat, mivel ezek az információk megalapozatlanok — jelentette ki csütörtökön az MTI munkatársának Arnoldo Manuel>Listre, az Argentin Köztársaság Budapesten akkreditált nagykövete.

Arnoldo Manuel>Listre hangsúlyozta, hogy az Argentinában nemrégiben hatalomra lépett új vezetés az előző kormányhoz hasonlóan fejleszteni kívánja kapcsolatait Magyarországgal. A nagykövet rámutatott arra, hogy a biztatónak fejlődő politikai és kulturális kapcsolatok mellett nehézségek mutatkoznak a gazdasági és kereskedelmi együttműködés terén.

Önelszállásolás

Ma délután kezdődik az immár huszonharmadszor megrendezett szegedi ifjúsági napok színes eseménysorozata. Lippai Éva, a főrendezőik egyike elmondta, hogy javarészt elkészültek a pódiumok, áll már a színpad a köznevelődésnek szánt múzeum előtt, és az alsó rakparton. A dekorálás, csinosítás javában folyik még, ma állítják föl az Árpád téri drogsátor, a Klauzál téren pedig az egészségnevelés sátrát. Legkésőbb délután kettőre, a programkezdés idejére várhatóan minden elkészül; a technikai apparátus bevetésre készen várja a műsorkezdést.

— A városgondnokság vezetője, Serege János arról tájékoztató, hogy a Tiszaparti pódium, melynek költségeit ők állják, s melyet a városgazdálkodási vállalat épít — körülbelül 25-30 ezer forintba kerül; a gondnokság emellett zász-

lókkal díszíti föl a Tiszapartot.

S hogy hányan jönnek Szegedre, részt venni az ifjúsági napokon? Nos, a Szefiszhez már bejelentkezett néhány autóbussznyi csoport a Mátravidekről, s Veszprémből, de várnak pécsieket is. Ők tehát szervezettek jönnek — viszont nyilván sokkal, de sokkal többen választják az önálló utazást, önelszállásolást, hasonlókat. A szervezők, mintegy ezeröttszáz-kétezer emberre számítnak — akik egyébként ott alszanak, ahol akarnak, mert a szegedi utazási irodáknak nem érte meg az elszállásolás biztosítása. Egyedül a Szeged Tourist ajánlotta föl, hogy sátorhelyet biztosít az érkezőknek, a Napfény kempingben. „Kézfekvő” megoldásnak látszik tehát az egyébként eddig is igen jól bevált elszállásolási forma — a bokrok között, hálózsákban. Persze, aludni ott-hon is lehet, ezért nem mu-

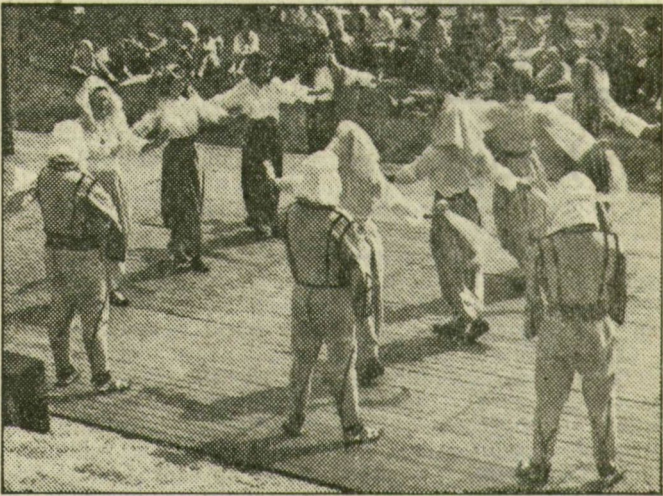
Ma este a szabadterin

Táltossal a nagyvilágban

A jövendőmondó bemutatója

„Vigyél minket / messzire, messzire! / Vagy a tengert / hozd ide, hozd ide!”

— kéri a gyerekek a varázsoló, jövendőelő embert, és elindulnak együtt, meglátni a világot — hogy aztán gazdagabban térhessenek vissza hazájukba. De beszéljen a ma esti szabadterei bemutató, A jövendőmondó című táncjáték „történetéről” az avatott; a versbetéteket író Polner Zoltán szavait idézzük: „Elt valamikor Makó határában egy dolgos szegényember, akihez tanácsért jártak a környékbeli népek. Jövendőelő, varázsló ember hírében állt. Különösen a gyerekek kedvelték, hiszen nem múlt el nap anélkül, hogy ne játszott volna velük a jegenyék árnyékában. Tanítgatta őket becsületre, tisztességre, de leginkább a szülők tiszteletére, a haza szeretetére oktatta valamennyiüket. Közben a világ sorsáról is jövendölt. Szájátva hallgatták szavait, és amikor estenként otthon álomba szenderültek, akkor is a jövendőmondó nyomában jártak. Ő pedig ország-ról országra vezette őket, hogy megmutassa nekik a nagyvilágot. Vándoroltak a felhőkkel tövében, bolyongtak a havasok országában, eljutottak a rózsák, a kolostorok hazájába. De bárhol is jártak, egyetlen szavára mindig hazatértek a szülőföldre. Jóstudománya előtt mindenki fejet hajtott, mert még azt is meg tudta jósolni, hogy ki kinek lesz a párja. Teltek, múltak az évek, és azok is egymásra találtak, akik szívéhez a legközelebb álltak. Hetedhét országra szóló lakodalmat csaptak. Vőfélyként ki más hívogatott volna, mint maga a Jövendőmondó.”

Jugoszláviai táncosok a múzeumnál

Népszokás — Csehszlovákiából

„Mozogjatok, gyerekeim, mert kifutunk az időből.” Novák Ferenc

nyókaparó címen megjelent kötetéből való a táncjáték alapötlete. Fehér Miklós tervezte a színpadot, Imrik Zsuzsa a jelmezeket. A kétrészes játékot Novák mellett Foltin Jolán és Stoller Antal koreografálta. A ma-

gyar együttesek tagjain kívül a fesztivál összes külföldi résztvevője is táncol. A színész-főszereplő, a Jövendőmondó: Bubik István. A szerelmeseik szép, lírai kettősét Bencs Beáta és a szegedi Bálint Sándor együttes tagja, Csüri Akos táncolja.

Ifjúsági napok: 2 órától — orrvézésig...

száj Szegedre jönni... Anál inkább a parttalan ismerkedési lehetőségek mind teljesebb kihasználásáért — meg a számos színes program végigvezése okán.

A mai program egyébként a Tiszaparton kezdődik délután 2-től, zenés információs szolgálatással, s tart orrvézésig, azaz éjfélig, a Gabriella, a Simly Show, a Nyers, Project, Rotor, meg a Fan-Fan együttesek műsorával. A Klauzál tér 4-ker kapcsolódik be a rendezvényisorozatba az algyői citerazenekar műsorával, BMX-bemutatókkal, a kübekházi asszonykörússal — s végül a gyermekszínpad színpadokkal. Egyenlő esztendő-egészségnevelési sátorba bújhatnak az érdeklődők, szintén 4-től, este 7-ig. A Móra-parkban Csizmadia Sándor énekel politikai dalokat este 8-tól, őt követi a Névtelen Senki, az Ozirisz, s az Izisz együttes. Az Árpád téri drogsátorban narkós fiatalokról vetítenek filmet 2-

től, majd fórum következik különböző politikai és vallási szervezetek képviselőinek részvételével. A Sportszarnokban Pokolgép-koncert, este fél 9-től — az újszegedi szabadterei színpadon pedig éjszakai filmvetítés kezdődik 11 órától. Az ifjúsági ház reggel 9-től üzemel — a program: cég-bemutatók, 10-től Sinkó János festőművész kiállítása, Video Jour — közben föllep a népszokás Bonanza Bandái. A Dégláz sport-szabadidőközpontjában holnap megrendezendő sportversenyekre ma reggel még elfogadnak nevezéseket — ugyanígy az autós ügyességi versenyre is, mely az MHSZ-pályán zajlik majd le. Látható hát: a 23. SZIN első napja nem szükkölködik programokban, hogy ezekkel ki mint gazdálkodik, milyen alternatív időtöltési megoldásokkal egészíti ki, ez már a magán-szférához tartozik...

F. Cs.